

Dosarul nr. 3-92/20
(2-20091418-02-3-01082020)

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

28 februarie 2022
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii
Grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Vitalie Galeru către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2020 Vitalie Galeru a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru” (f.d. 3-8).

Istorie nelitigioasă a procedurii:

În motivarea acțiunii, reclamantul Vitalie Galeru a relatat că, prin deciziile inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor, Cernous Natalia din 05.11.2019 și din 26.11.2019 și a deciziei inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor, Godoroja Vasile din 31.01.2020, au fost transmise spre examinare Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, trei cauze disciplinare intentate în privința faptelor, care ar constitui abateri disciplinare comise de procurorul Galeru Vitalie, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Astfel, în procedurile disciplinare sus numite, procurorului Galeru Vitalie, i-au fost incriminate în calitate de abateri disciplinare faptele că: în urma verificărilor efectuate, la indicațiile procurorului Șef al Procuraturii Anticorupție,

Morari Viorel, la data de 03.10.2019, în biroul 503, din incinta Procuraturii Anticorupție, unde a activat procurorul Galeru Vitalie, au fost depistate două mape, în care se aflau materialele cauzei penale Nr.2009978169, intentată de Procuratura Anticorupție și transmisă pentru exercitarea urmăririi penale de către procurorul respectiv care nu erau cusute. La prezenta cauză penală urma a fi conexată altă cauză penală Nr.2009038135, intentată de Procuratura mun. Chișinău și transmisă în adresa Procuraturii Anticorupție, lucru care nu s-a efectuat de procurorul Galera Vitalie, fiind lăsate aceste chestiuni fără examinare și fără adoptarea unei soluții finale referitoare la caz, iar în momentul transferării acestuia de la Procuratura Anticorupție la Procuratura mun. Chișinău, aceste cauze penale nu au fost transmise corespunzător Cancelariei instituției respective, prin act de predare primire, fiind lăsate fără supraveghere, în biroul de serviciu.

În condiții similare, la data de 03.10.2019, în biroul 503, din incinta Procuraturii Anticorupție, unde a activat procurorul Galeru Vitalie au fost depistate o parte din materialele cauzelor penale Nr.2010978136, Nr.2014048012, Nr.20155978023, care au fost transmise pentru exercitarea urmăririi penale de către procurorul respectiv și două dosare cadastrale în original în privința imobilelor Nr. cadastral ***** și Nr. cadastral *****, care anterior au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, dar de către procurorul Galeru Vitalie, în cadrul acestor cauze penale nu au fost întreprinse acțiunile corespunzătoare în condițiile legislației procesuale, pentru a hotărî soarta corpurilor delictive și nu a fost asigurată evidența strictă a acestor cauze penale. Totodată, au fost depistate petițiile cet. ***** și ***** care au fost adresate Procuraturii mun. Chișinău la data de 10.11.2011 și 18.11.2011, dar la care procurorul Galera Vitalie nu a acordat răspunsul necesar, când activa în calitate de procuror în cadrul Procuraturii mun. Chișinău.

În a treia procedură disciplinară, i se incriminează procurorului Galeru Vitalie, faptul că nu a întreprins măsuri corespunzătoare pentru cercetarea obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzelor penale Nr.2017970054 și Nr.2018970197, aflate în conducerea sa și investigate de către Direcția generală urmărire penală a Centrului Național Anticorupție și prin aprobarea sa, în aceste cazuri s-au efectuat fără necesitate legală, mai multe acțiuni procesuale, iar ulterior aceste cauze penale fiind transmise în conducerea altui procuror, au fost clasate la data de 25.05.2018, iar persoanele vizate au fost scoase de sub urmărire penală.

În ședința Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, procurorul Galeru Vitalie, parțial și-a recunoscut vina (în privința primelor 2 capete de acuzare) și respectiv, prin Hotărîrea Colegiului respectiv nr.3-21/20 din 29.05.2020, s-a decis aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare — avertismentul, pentru abaterile disciplinare constatate.

La data de 03.06.2020, inspectorul Inspecției Procurorilor, Cernous Natalia, a contestat Hotărârea Nr.3-21/20 din 29.05.2020, la Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând casarea prezentei hotărâri și aplicarea unei sancțiuni mai aspre față de procurorul Galera Vitalie, pentru încălcările comise.

După examinarea prezentei contestații în ședințele din 25.06.2020 și din 03.07.2020, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor Nr. 1-57/2020 din 03.07.2020, s-a dispus: 1. A admite contestația Inspecției procurorilor și a casa hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020, adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru, cu adoptarea unei noi hotărâri. 2 A recunoaște vinovat pe procurorul Vitalie Galeru de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea Nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare. 3. A recunoaște vinovat pe procurorul Vitalie Galeru de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea Nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror. 4. A stabili definitiv în privința procurorului Vitalie Galeru pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă, sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror.

Reclamantul pe caz, consideră Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-57/2020 din 03.07.2020, ca fiind ilegală și pasibilă de a fi anulată integral, din următoarele motive.

Consiliului Superior al Procurorilor, potrivit cadrului legal nu are competențe de a adopta hotărâri prin care să aplice sancțiunea - eliberarea din funcția de procuror.

Potrivit prevederilor legale, constată faptul că, procedura disciplinară în privința examinării abaterilor disciplinare incriminate procurorului, urmează a se examina obligatoriu cu respectarea principiului legalității.

În același context, menționează și faptul că, sancțiunea - eliberare din funcția de procuror, este atribuită în competența Colegiul de disciplină și etică, iar Consiliul Superior al Procurorilor cu toate că examinează contestațiile împotriva hotărârilor acestui Colegiu, reieșind din conținutul Legii cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016, poate să constate abaterea disciplinară și la caz corespunzător, poate face propuneri Procurorului General, referitor la eliberarea din funcție a procurorului vizat cu încetarea relațiilor de serviciu, dar nu poate aplica nemijlocit această sancțiune.

Prin urmare, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-57/2020 din 03.07.2020, în privința procurorului Galeru Vitalie, este adoptată peste limita competențelor legale a acestui organ administrativ de stat.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor Nr.1-57/2020 din 03.07.2020, nu este întocmită și publicată cu respectarea termenilor legali, fapt care încalcă drepturile și libertățile legale ale persoanei vizate, dar și principiul legalității și principiul transparenței.

Menționează că nepublicarea Hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-57/2020 din 03.07.2020, în termenul stabilit de lege, precum și neprezentarea acesteia în formă motivată persoanei vizate, încalcă în mod direct principiile stabilite pentru derularea procedurii disciplinare în privința procurorului, prevăzute de art.39 din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016, dar pe cale de consecință încalcă și drepturile constituționale ale persoanei vizate, la apărare și la muncă, or Hotărîrea sus numită, a servit drept temei de emitere de către Procurorul General a ordinului nr.893-p din 07.07.2020, prin care Galeru Vitalie a fost eliberat din funcția de procuror în Procuratura mun. Chișinău și a fost concediat din Procuratură.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant în cadrul dezbatărilor judiciare a cauzei.

În ședința de judecată reclamantul Vitalie Galeru a solicitat admiterea acțiunii înaintate din motivele invocate în acțiune, suplimentar a indicat că, faptele reflectate în Hotărârea nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020 a Consiliului Superior al Procurorilor pentru care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare nu corespunde adevărului, iar la emiterea actului administrativ, membrii acestuia s-au ghidat de alte circumstanțe, decât cele legale, fapt care l-a determinat să nu fie de acord cu aplicarea acestei sancțiuni. La fel a indicat că, sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos adresată Consiliului Superior al Procurorilor, a fost depusă în rezultatul controlului activității Procuraturii Anticorupție, efectuate în baza dispoziției Procurorului General nr. 75/33 din 09 decembrie 2019 și este una ilegală, afectată de vicii grave de procedură și de fond și a fost depusă de o persoană care nu are astfel de competență. Constatările Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la faptul că a acceptat ilegal pornirea urmăririi penale în cauzele penale nr. 2017970054 și 2018970167 de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și a condus urmărirea penală în această cauză penală, deși relațiile apărute între SRL „Extardiv Corn”, SRL „Radfruct” pe de o parte și administrația publică locală a or. Sîngera, mun. Chișinău, purtau un caracter administrativ, au fost făcute de persoane care nu sunt abilitate cu asemenea atribuții potrivit Codului de procedură penală. Or, nu a fost emis vreun act procedural, prin care să se stabilească maniera ilegală sau neîntemeiată de instrumentare a cauzei penale litigioase de către subsemnat, iar clasarea acestor

cauze penale de către un alt procuror din cadrul Procuraturii Anticorupție, nu-i poate fi imputat atâta timp cât procurorul decide asupra unei sau altei soluții, în mod independent și în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Alegațiile că a acceptat neîntemeiat pornirea urmăririi penale în cauzele cu nr. 2017970054 și 2018970167 contrar normelor legale, nu constituie în sine temei pentru atragerea la răspundere a procurorului. Or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a le lua în mod independent și unipersonal hotărâri în cauzele pe care le gestionează. Mai mult doar instanța de judecată, printr-o eventuală sentință de condamnare sau achitare, poate decide asupra existenței lipsei componente de infracțiune în acțiunile unei persoane, la etapa pornirii urmăririi penale, fiind suficientă stabilirea preliminară a temeiurilor rezonabile de pornire a urmăririi penale. În partea ce ține de faptul că în cadrul urmăririi penale au fost efectuate acțiuni de urmărire penală sub formă de percheziții, a menționat că acțiunile date au fost supuse controlului de către judecătorul de instrucție, ceea ce denotă că așa numitele constatări ale Consiliului Superior al Procurorilor nu ține de competența acestuia, dar a judecătorului de instrucție și nu pot prevala actului judecătoresc emis de instanță. Constată că, depunerea de către Adrian Mircos a sesizării în adresa Consiliului Superior al Procurorilor în care a fost vizat subsemnatul, poartă un caracter pârtnitor și tendențios și s-a făcut la solicitarea lui Alexandr Stoianoglo, care imediat după ce a fost numit în funcția de Procuror General, i-a solicitat să demisioneze din cadrul Procuraturii Republicii Moldova sub pretextul că a efectuat urmăririi penale în așa numitele dosare penale la comandă, politice de pe timpul guvernării Partidului Democrat, iar el nu a dat curs preferinței lui Alexandr Stoianoglo, fapt care se probează prin aceea că la 04 iulie 2020, ultimul a expediat în adresa tuturor Procuraturilor specializate și celor teritoriale interpelarea nr. 1 I-10d/20-3966 din 04 iulie 2020, prin care a solicitat prezentarea la adresa de e-mail: a.mircos(a)procuratura.md, adică în adresa lui Adrian Mircos a copiilor tuturor ordonanțelor de scoatere de sub urmărire penală a persoanelor puse sub învinuire, a celor reținute și/sau a celor care au fost arestate preventiv și/sau la domiciliu emise de procurori, în perioada lunilor ianuarie 2020-iunie 2020, adică după ce Adrian Mircos a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor privind așa zisa îndeplinire necorespunzătoare de către el a obligațiilor de serviciu, iar după executarea solicitării nominalizate expediată de Alexandr Stoianoglo și expedierea de către procurori în adresa lui Adrian Mircos a mai multor ordonanțe de clasare emise de mai mulți procurori pe motiv că în spețe persistă relații civile, ultimul nu a sesizat nici într-un caz Consiliul Superior al Procurorilor, pentru verificarea acțiunilor acestor procurori.

Reiterează că, faptele reflectate în Hotărârea nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020 a Consiliului Superior al Procurorilor pentru care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de încălcare gravă a legii, pentru care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din funcția de procuror, nu poate fi acceptată ca adevăr, or potrivit materialelor cauzei se constată contrariul și anume ordonanța din 17 mai 2016, denotă că a prelungit termenul de urmărire penală în cauza penală nr. 2014048012 până la 17 iulie 2016, iar ordonanța pe care a emis-o la 31 mai 2016 și prin care a dispus clasarea procesului penal în prezenta cauză penală, adeverește într-o manieră obiectivă faptul că în cauza penală nominalizată, a fost emisă o hotărâre conform prevederilor 291 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, la materialele cauzei penale, persistă și ordonanța din 14 octombrie 2019, emisă de Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2014048012 și anularea ordonanței emisă de subsemnat la 31 mai 2016, prin care a fost dispusă clasarea procesului penal. Faptul că, începând cu 15 septembrie 2015, moment în care i-a fost repartizată pentru exercitarea urmăririi penale cauza penală nr. 2015978023 până în luna octombrie 2019, subsemnatul nu a adoptat vreo soluție pe marginea acestei cauze penale, după care aceasta a fost transmisă altui procuror, care a și dispus o soluție procesual-penală în condițiile prevăzute de lege, la fel este distanțată de la realitate și poartă un caracter himeric, or ordonanța din 09 februarie 2016 emisă în cadrul cauzei penale nr. 2015978023, care este anexată la procedura disciplinară și pe care membrii Consiliului Superior al Procurorilor o dețineau în momentul în care au emis hotărârea nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020, denotă că subsemnatul a emis o hotărâre conform rigorilor procesual penale în cadrul cauzei penale indicate, însă care din motive inexplicabile a fost neglijată cu rea-credință. La materialele cauzei penale nr. 2015978023, este anexată și plângerea apărătorului în interesele învinuitei Marina Șișcovschi din 24 februarie 2020, prin care a solicitat recunoașterea nulității acțiunii de urmărire penală sub formă de înaintarea acuzării de către procurorul Grigore Clevadi, pe motiv că subsemnatul la 29 februarie 2016, a emis ordonanța prin care a dispus scoaterea acesteia de sub urmărire penală și suspendarea urmăririi penale. Ca rezultat al examinării plângerii apărătorului în interesele lui Marina Șișcovschi, prin ordonanța din 05 martie 2020 emisă de Procurorul-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, s-a dispus admiterea plângerii apărătorului în interesele lui Marina Șișcovschi și modificarea ordonanței din 29 februarie 2016 emisă de procurorul Vitalie Galeru, în sensul schimbării temeiului scoaterii de sub urmărire penală a învinuitei Marina Șișcovschi. Toate aceste fapte denotă cu certitudine că subsemnatul a emis la 29 februarie 2016 o hotărâre procesual penală în cadrul cauzei penale nr. 2015978023, iar faptele reflectate în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor la acest compartiment,

poartă un caracter eronat, aberant și care nu corespund adevărului. Versiunea că subsemnatul nu a emis o hotărâre conform rigorilor procesual penale pe marginea cauzelor penale nr. 2010978136 și 2006011489, este aberantă, or ordonanța din 18 mai 2010 emisă în cadrul cauzei penale nr. 2010978136, care se este anexată la procedura disciplinară și pe care membrii Consiliului Superior al Procurorilor o dețineau în momentul în care au emis hotărârea nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020, denotă că subsemnatul a emis o hotărâre conform rigorilor procesual penale în cadrul cauzei penale indicate, prin care a dispus conexarea acestei cauze penale la cauza penală nr. 2006011489, însă care la fel nu s-a dorit din alte interese decât cele legale să fie luată în calcul. Ordonanța din 30 martie 2012 prin care s-a dispus suspendarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2006011489, emisă în general de un alt procuror decât subsemnatul, în aliniatul trei, prevede expres că la 18 mai 2010, la această cauză penală a fost conexată cauza penală nr. 2010978136. Extrasul din documentul de intrare în Procuratura Anticorupție a solicitării Inspecției procurorilor cu nr. 12839/19 din 18 noiembrie 2019 prin care s-a solicitat prezentarea dosarelor nr. 2006011489, 2010978136 și 2011038080, precum și extrasul din documentul de ieșire a Procuraturii Anticorupție nr. 12884/19 din 21 noiembrie 2019 prin care în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată numai cauza penală nr. 2011038080, reflectă cu certitudine că nici Inspecția procurorilor în cadrul examinării procedurii disciplinare pornită în privința sa, nici membrii Consiliului Superior al Procurorilor la emiterea hotărârii cu nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020 nu au studiat materialele cauzelor penale nr. 2006011489, 2010978136, 2014048012 și 2015978023, însă au reflectat în hotărârea indicată, fapte care nici pe departe nu corespund adevărului, poartă un caracter formal și le-au indicat cu scopul de a crea o aparență artificială pentru a-l elibera din funcția de procuror la indicația lui Alexandr Stoianoglo.

Totodată, este necesar de menționat că însăși hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor cu nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020, este afectată de vicii grave de procedură, pe motiv că la adoptarea acesteia a participat nemijlocit Alexandr Stoianoglo în calitate de Procuror General, care anterior i-a solicitat demisia din organele Procuraturii, iar el nu a răspuns la solicitarea acestuia. Faptul că Alexandr Stoianoglo, i-a solicitat demisia din organele Procuraturii, a fost recunoscută de însuși acesta în cadrul emisiunii „Politika Nataliei Morari din 08 septembrie 2020”, plasată pe pagina web.

Odată ce acesta i-a solicitat demisia din organele Procuraturii, conform art. 78 alin. (1) al Legii cu privire la procuratură, la examinarea contestației hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-21/20 din 29 mai 2020 în privința subsemnatului și la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor cu nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020, Alexandr Stoianoglo nu putea participa, deoarece

prezența acestuia, din start suscita îndoieli privind obiectivitatea sa, fiindcă acesta avea convingerea personală preconcepută pentru a fi emisă o hotărâre de eliberare a sa din funcția de procuror.

Odată, cu participarea lui Alexandr Stoianoglo în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, participarea lui Alexandr Stoianoglo la deliberarea asupra contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-21/2020 din 29 mai 2020, primează existența circumstanțelor că persista un dubiu rezonabil în privința acestuia, care la acel moment activa în funcția de Procuror General, de a influența opinia celorlalți membri din Consiliului Superior al Procurorilor, care au fost aleși din rândul procurorilor, mandatul cărora urma să expire în noiembrie 2021, după care urmau să fie numiți în funcții de către însăși Alexandr Stoianoglo în calitate de Procuror General, al cărui mandat urma să expire în 2026.

Aprecierea dată de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor, precum că acțiunile subsemnatului manifestate prin neadoptarea soluțiilor pe marginea cauzelor penale indicate, ar fi generat consecințe grave prin încălcarea drepturilor procesuale ale părților din dosarele în speță, este una ilegală, deoarece la 17 octombrie 2019, Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 24, a admis excepția de neconstituționalitate a textului „soldată cu urmări grave” din unele norme ale Codului penal, pe marginea cărora a fost sesizată.

Nici ipoteza reflectată în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor cu nr. 1-57/20 din 03 iulie 2020, precum că subsemnatul și-a recunoscut vina, nu corespunde adevărului și a fost reflectată cu rea credință, pentru a induce într-o eventuală eroare instanța de judecată, deoarece el a recunoscut numai faptul că nu a transmis dosarele indicate în arhivă Procuraturii Anticorupție, dar nicidecum faptul că nu a emis soluții pe marginea acestor cauze penale, fiindcă prezența acestor soluții la cauzele penale nr. 2006011489, 2010978136, 2014048012 și 2015978023, denotă că subsemnatul nu a încălcat normele procesual-penale, așa cum încearcă să ducă în eroare reprezentanții Consiliului Superior al Procurorilor.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de pârât în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Găinaru Iulian a explicat că, consideră acțiunea înaintată ca fiind neîntemeiată și a solicitat respingerea acțiunii. Totodată a depus și o referință prin care a indicat că, în privința lui Vitalie Galeru, autorul sesizării a fost Adrian Mircos și Viorel Morari, care nu făceau parte din completul Consiliului Superior al Procurorilor, și nu au influențat prin careva

mijloace Procurorul General sau însăși alți membri ai Consiliului, or careva probe în acest sens nu au fost aduse din partea reclamantului.

Ce țin de anexarea ordonanțelor în cauzele penale nr.2016421805, nr.2019421761, nr.2019421399, nr.2019421104, nr.2013012197, nr.2015020886, în cazurile în care persistă relații civile, menționează că în cazurile date procurorii corect au clasat dosarele, pe când în speța la Vitalie Galeru, Consiliul a menționat că procurorul Vitalie Galeru a admis declanșarea urmăririi penale și a contribuit la efectuarea acțiunilor procesual-penale pe caz, inclusiv acțiuni cu caracter de ingerință în viața privată a persoanei (perchezițiile petrecute la domiciliile reprezentanților autorității publice locale), în condițiile în care pe situația în speță Curtea Supremă de Justiție încă la data de 27.12.2017 își expuse opinia, fiind adoptată hotărârea în care au fost formulate concluzii asupra litigiului de referință, iar urmărirea penală a fost pornită peste aproape două luni de zile, la data de 19.02.2018.

Modul în care a acționat procurorul Vitalie Galeru a fost inconsistent și irelevant, conflictul juridic existent se examina și a fost soluționat pe rolul instanței de judecată, finalizându-se cu pronunțarea la 27.12.2017 a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, acțiunea SRL "Extradiv Com" împotriva Primăriei or.Sîngera pe acest litigiu.

În această speță, procurorul Vitalie Galeru, urma să întreprindă măsurile necesare pentru a nu admite declanșarea unei proceduri penale neîntemeiate.

Ce ține de procesul-verbal de audiere a învinuitului Șișcovschi Marina din 24.02.2020 precum și ordonanța din 05.03.2020 în cadrul dosarului penal nr.2015978023, menționează că nu pot fi reținute de instanță or, sesizarea pe domnul Vitalie Galeru sunt din 04.10.2019 și 07.10.2019 din partea lui Viorel Morari și din 31.12.2019 din partea lui Adrian Mircos. Respectiv, instanța nu poate accepta probele date, care nici nu au fost anexate și dezbătute în cadrul procedurii disciplinare, deși reclamantul a avut dreptul de a-și apăra drepturile prin orice mijloace. Toate acțiunile ex-procurorului Vitalie Galeru au fost examinate pînă în anul 2020 și inclusiv în limitele argumentelor din sesizări.

Totodată, pe dosarul penal nr.2015978023, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că, acest dosar penal a fost transmis în gestiunea procurorului Vitalie Galeru la data de 15.09.2015, însă careva acțiuni procesuale acesta nu a efectuat.

Potrivit informațiilor din evidențele statistice, ar rezulta că urmărirea penală în această cauză a fost suspendată la data de 29.02.2016, fiind depusă fișa statistică în acest sens, însă la data când a fost identificată situația abandonării de către procurorul vizat a dosarelor în biroul nr.503, ordonanța propriu zisă lipsea în materialele cauzei penale.

Procurorul Vitalie Galeru a explicat că a dispus suspendarea urmăririi penale în această cauză penală la data de 29.02.2016, însă nu a reușit să o transmită în arhiva procuraturii din cauza volumului mare de lucru, de aceea aceasta a rămas în biroul său de serviciu în care a activat la Procuratura Anticorupție.

Ce ține de anexarea ordonanței din 31.05.2016, dosar nr.2014048012 la materialele dosarului, prin care reclamantul a menționat că faptele invocate de Consiliul Superior al Procurorilor nu corespund adevărului.

Potrivit documentelor administrate în procedura disciplinară, cauza penală de referință a fost transmisă în gestiunea procurorului Vitalie Galeru la data de 14.02.2014, însă acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate, termenul urmăririi penale nu a fost prelungit, o soluție procesual-penală nu a fost adoptată (a se vedea ordonanța din 07.10.2019 adoptată de procurorul șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari privind fixarea termenului de urmărire penală și transmiterea cauzei penale nr.2014048012 în gestiunea altui procuror).

Din aceste constatări, rezultă că din februarie 2014 până în octombrie 2019 (când situația a fost depistată și semnalată prin raportul procurorului-șef V.Morari), timp de mai mult de 5 ani de zile, dosarul efectiv a stagnat, a fost lăsat fără nici o mișcare și pur și simplu depozitat în biroul procurorului Vitalie Galeru.

Astfel, odată ce până la momentul depistării acestei situații (în octombrie 2019) pe dosarul dat nu era adoptată nici o soluție procesual-penală, rezultă că timp de mai bine de 5 ani acesta a fost în nelucrare.

Din explicațiile procurorului Vitalie Galeru deduce că urmărirea penală pe acest dosar penal a fost clasată la data de 31.05.2016, fapt pe care dânsul l-a indicat în darea de seamă. După clasarea cauzei penale, aceasta nu a fost transmisă în arhiva Procuraturii Anticorupție din cauza volumului de muncă și a fost lăsată în biroul nr.503, deoarece nu se reușise efectuarea lucrului tehnic (cusutul și numerotarea) și anexarea ordonanțelor de prelungire a termenului de urmărire penală și de clasare a urmăririi penale.

De asemenea procurorul Vitalie Galeru a explicat că toate aceste ordonanțe la care a făcut referire se aflau în calculatorul său și urmau a fi imprimare.

Respectiv, art.255 din Codul de procedură penală stabilește clar că ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă, obiectul acțiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia și semnătura celui care a întocmit-o, iar ordonanța nesemnata de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică și se consideră nulă.

Orice alt format al ordonanțelor decât cel semnat este doar un proiect și nu poate fi calificat drept act procedural corespunzător.

Astfel, concluzia care se impune este că la data depistării situației dosarelor abandonate în biroul nr.503 pe această cauză penală nu era adoptată o soluție procesual-penală, urmărirea penală având statut de aflare în derulare, însă de facto era stagnată deja de mai bine de 5 ani.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari din 07.10.2019 nu a fost anulată vreo hotărâre anterioară adoptată pe dosar (evident pentru că aceasta nici nu exista), dar a fost fixat un nou termen de urmărire penală, iar dosarul a fost transmis altui procuror pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale.

Consiliul Superior al Procurorilor reține că, ex-procurorul Vitalie Galeru, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanța atribuțiilor ce îi reveneau în cadrul exercitării funcției, a lăsat în nelucrare dosarele penale nr.2009978169, nr.2010036502, nr.2009038135, nr.2014048012, nr.2015978023 și nr.2010978136 perioade excesive, generând stagnarea urmăririi penale, a compromis standardele termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale în raport cu dosarele nominalizate, nu a asigurat drepturile persoanelor la un proces echitabil prin examinarea cauzelor într-un termen rezonabil, nu a întreprins pe aceste dosare penale toate măsurile necesare în vederea stabilirii circumstanțelor relevante, a depus în evidențele oficiale fișe statistice ce conțineau informații eronate privind soluționarea dosarelor penale nr.2010036502 și nr.2015978023, nu a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea păstrării conforme a dosarelor penale și materialelor repartizate în gestiunea sa, abandonându-le într-o manieră insolentă fără supraveghere, fără soluții procesual-penale și fără mișcare procesuală, prin depozitarea lor nescuzabilă, care a dus la excluderea acestora din circuitul procesual și instituțional, a generat riscul afectării integrității și confidențialității lor, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că în această cauză disciplinară s-a făcut dovada că conduita ilicită a procurorului Vitalie Galeru în raport cu dosarele penale din gestiune nu este un caz izolat, dar are caracter repetitiv și vicios, fiind încălcate grav normele legale care reglementează termenul rezonabil și plenitudinea urmăririi penale, dreptul persoanei la un proces echitabil, rolul activ al procurorului în cadrul urmăririi penale, modul de păstrare a confidențialității urmăririi penale, regulile de transmitere a dosarelor penale și a altor materiale din gestiune, dar și prestigiul și autoritatea funcției de procuror, fiind întrunit elementul material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În aprecierea caracterului imputabil al faptelor disciplinare descrise, menționează că avându-se în vedere că au fost constatate perioade de 5 ani, de 7

ani și chiar de 8 ani de stagnare a urmăririi penale pe dosarele penale menționate supra, ce fac obiect al acestei proceduri disciplinare, care decurg exclusiv din conduita arbitrară a procurorului Vitalie Galeru, nu pot fi reținute nici un fel de justificări obiective și rezonabile, iar recunoașterea vinovăției de către acesta nu este în măsură să atenueze responsabilitatea pentru cele comise.

Latura subiectivă, constatată în prezentul caz disciplinar, se deduce din modul în care numitul procuror și-a gestionat activitatea sa și din manifestarea cinică față de aplicarea prevederilor legale, care arată că dânsul, în virtutea funcției deținute, a prevăzut rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Faptele disciplinare, astfel după cum au fost descrise, perpetuate într-o practică vicioasă au generat consecințe grave, prin încălcarea drepturilor procesuale ale părților din dosarele în speță, creându-se premisele încălcării cerinței derulării procedurilor penale într-un termen rezonabil în sensul art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încălcarea principiilor efectuării urmăririi penale, regulilor asigurării confidențialității urmăririi penale, cerințelor păstrării dosarelor penale și materialelor, care au dus la abandonarea dosarelor penale, distorsionarea informațiilor din evidențele statistice oficiale privind derularea la nivel național a urmăririlor penale, precum și prin afectarea prestigiului profesiei și încrederii publicului în probitatea funcției de procuror.

La individualizarea sancțiunii, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație circumstanțele, gradul prejudiciabil, precum și consecințele abaterii disciplinare săvârșite de către procurorul Vitalie Galeru.

În acest sens, Consiliul Superior al Procurorilor menționează faptul că a fost atestat caracterul repetitiv, transformat într-o conduită procesuală vicioasă, al faptelor disciplinare care se constituie sub forma abaterii disciplinare examinate, dar și perioadele excesive de timp (între 5 – 8 ani), în care din vina procurorului Vitalie Galeru urmărirea penală a stagnat fără justificare pe mai multe dosare penale din gestiunea acestuia.

Mai mult ca atât, prin procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 25.06.2020, reclamantul Vitalie Galeru și-a recunoscut vina.

Potrivit Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea CSP nr.12-240/16 din 29.09.2016, se constată că, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a procuraturii Generale dl. Adrian Mircos, are dreptul de a depune sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

La fel, este neîntemeiat argumentul reclamantului precum că, Consiliul Superior al Procurorilor, potrivit cadrului legal nu are competența de a adopta hotărâri prin care să aplice sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror.

Reclamantul Vitalie Galeru și reprezentantul acestuia Andrei Crasnoștan, dau o interpretare greșită atribuției Consiliului Superior al Procurorilor de a aplica sancțiunea disciplinară de eliberare din funcția de procuror considerînd, vădit eronat, că aceasta se aplică doar de Colegiul de disciplină și etică, iar Consiliul Superior al Procurorilor doar face propuneri Procurorului General privind eliberarea din funcție.

În prezentul caz Consiliul Superior al Procurorilor, în baza contestației Inspecției Procurorilor a reexaminat cauza disciplinară în privința lui Vitalie Galeru, a analizat probele și a formulat direct concluzii în hotărârea adoptată, stabilind că acesta urmează a fi eliberat din funcția de procuror.

Totodată, ce ține de argumentul reprezentantului reclamantului precum că, până în prezent nu i-a fost înmînată partea motivată a hotărârii din 3 iulie 2020, menționează că, careva probe că reclamantul nu a avut acces la textul integral al Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 3 iulie 2020 nu au fost prezentate. Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege. Ține astfel de responsabilitate exclusivă a reclamantului să efectueze acțiunile menționate mai sus.

Astfel, potrivit cererii din 16 iulie 2020, adresate Consiliului Superior al Procurorilor, Galeru Vitalie a solicitat eliberarea copiilor materialelor de procedură disciplinară, proceselor-verbale al ședinței și hotărârea motivată emisă în privința sa, fiind indicat în cerere poșta electronică www.ovidush@mail.ru.

Totodată, potrivit extrasului din poșta electronică, la adresa electronică sus menționată au fost remise materialele solicitate la data de 21 iulie 2020, 03 august 2020, 04 august 2020.

Referitor la argumentele reprezentantului reclamantului privind nepublicarea Hotărârii motivate a Consiliului Superior al Procurorilor din 3 iulie 2020, menționează că, examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29 mai 2020, a avut loc în ședință închisă. Reclamantul Vitalie Galeru nu a formulat obiecții cu privire la caracterul închis al ședinței și astfel a consimțit toate procedurile aferente acestui mod special de examinare. Or, legislația națională acordă posibilitatea examinării cauzelor în ședință închisă, pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori la alte circumstanțe care ar putea prejudicia interesele

participanților la proces, ordinea publică sau moralitatea, inclusiv informațiilor care consemnează date cu caracter personal atribuite la secret de stat, secret profesional, secret bancar, secret medical, secret comercial, secret fiscal și altor informații cu accesibilitate limitată sau operațiunilor administrative desfășurate în legătură cu gestionarea dosarelor penale, precum și mijloacelor utilizate în acest sens, informații ce țin de confidențialitatea procesului penal sau alte informații oficiale cu accesibilitate limitată. Pe cale de consecință, derivă și necesitatea ca legislația procesuală să asigure protecția datelor cu caracter personal la publicarea hotărârilor.

În acest context, este neîntemeiat și argumentul reprezentantului reclamatului precum că, necesitatea publicării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor rezultă din prevederile art.77 alin.(7) al Legii nr.3/2016 cu privire la procuratură, conform căreia Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Or, norma respectivă, nu reglementează modul de publicare a hotărârilor pe site-ul Consiliului Superior al Procurorilor și nici nu stabilește obligativitatea depersonalizării hotărârilor.

Concomitent, în hotărârea criticată au fost analizate inclusiv și argumentele procurorului vizat, poziția sa cu privire la materialele cauzei disciplinare, oferindu-se răspuns la toate alegațiile notate de către Vitalie Galeru pentru a se asigura garanțiile procesului echitabil.

Acțiunea este admisibilă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamantă a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului

Superior al Procurorilor este întrunit și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – dreptul la muncă și accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru” constituie act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul, Vitalie Galeru, revendică apărarea dreptului de a nu fi sancționat și dreptul la muncă.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Vitalie Galeru la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.

Conform art.79 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Procurorilor sînt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Vitalie Galeru în termenul legal.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 a fost contestată cu acțiune în contencios la data de 31 iulie 2020, fapt care denotă respectarea de reclamantul, Vitalie Galeru a termenului de înaintare a acțiunii.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate a acțiunii, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportînd circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinînd acțiunea în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a) - e) alin.(1) art.224 din Codul administrativ.

Conform art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice

sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, la data de 04, 07, 11, 15 octombrie 2019, Procurorul –șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, a înaintat către Procurorul General Interimar, Dumitru Robu sesizările nr.01/19-10469, nr.01/19-10522, nr.01/19-10880, nr.01/19-10979 și nr.01/19-10938 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorul Vitalie Galeru, în cadrul cauzelor penale nr.2010036502, nr.2014048012, 2011038080, 2015978023 și 2010978136 în temeiul art.38 lit.f) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. Respectivetele sesizări, prin viza Procurorului general interimar au fost repartizate Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor N. Cernous spre examinare conform Regulamentului (f.d.2-6, din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.III, f.d.1-2, 6-7, 23-24, 38-39 din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.IV).

Prin deciziile Inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale din 05.11.2019 și 26.11.2019, emise în cadrul examinării sesizărilor Procurorului –șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, în privința Procurorului în Procuratura mun.Chișinău Vitalie Galeru, au fost transmise Colegiului de disciplină și etică pentru examinare, constatând că acțiunile acestuia constituie abatere disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură (f.d.40-42,43-48 din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.III, f.d.87-96 din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.IV).

La data de 31 decembrie 2019, Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian, a înaintat către Consiliul Superior al Procurorilor sesizare cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Vitalie Galeru, în cadrul cauzei penale nr.2017970054 și nr.2018970167, în temeiul art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură (f.d.4-11, din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.V).

Inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Vasile Godoroja, în urma analizării rezultatelor verificării sesizări a ajuns la concluzia că procurorul Vitalie Galeru și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu,

constatând că în acțiunile acestuia constituie abatere disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, iar prin decizia din 31 ianuarie 2020 a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare Colegiul de disciplină și etică pentru examinare (f.d.109-116 din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.V).

Prin hotărârea nr.3-21/20 din 29.05.2020 Colegiul de disciplină și etică a constatat în acțiunile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Vitalie Galeru, comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. art.38 lit.a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară – avertismentul (f.d.1-11, dosar administrativ vol.VI).

La 03 iunie 2020, Inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Natalia Cernous a depus o contestație la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat casarea Hotărârii nr. 3-21/20 din 29.05.2020 a Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor și emiterea unei noi hotărâri de aplicare a unei sancțiuni disciplinare mai aspre (f.d.12-14, dosar administrativ vol.VI).

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020, ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru” s-a admis contestația Inspecției procurorilor și s-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020, adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru, cu adoptarea unei noi hotărâri. S-a recunoscut vinovat procurorul Vitalie Galeru de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare. S-a recunoscut vinovat procurorul Vitalie Galeru de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - eliberare din funcția de procuror. S-a stabilit definitiv în privința procurorului Vitalie Galeru pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă, sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror (f.d.32, 38-52, dosar administrativ vol.VI).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr. 3-57/20 din 03.07.2020, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor a constatat în cadrul dosarului disciplinar că, ” ... urmărirea penală în cauza nr.2017970054 a fost pornită de DGUP a Centrului Național Anticorupție, în baza art.329 alin.(l) din Codul penal. Temei pentru pornirea urmăririi penale a servit plângerea reprezentantului SRL ”Exardiv Corn”*****, care a solicitat ”verificarea legalității acțiunilor funcționarilor publici din cadrul Primăriei or.Sîngera mun. Chișinău, manifestate în crearea obstacolelor artificiale în activitatea economică a

întreprinderilor”. Din conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale se deduce, în esență, că în anul 2016, SRL ”Exardiv Com” și SRL ”Radfruct” au înființat plantații multianuale de prun, viță de vie, cireș, au construit sistem de irigare și, în scopul compensării investițiilor efectuate, urmau să solicite mijloace din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016. Fiind adresate cereri de către reprezentanții SRL ”Exardiv Com” și SRL ”Radfruct” în vederea semnării actelor de înființare a plantațiilor multianuale și de dare în exploatare a sistemului de irigare prin aspersiune din 05.09.2016, administrația publică locală a refuzat semnarea, invocând obiecții care nu cad sub incidența criteriilor de neeligibilitate. Prejudiciul cauzat entităților menționate, astfel după cum a concluzionat organul de urmărire penală, se exprimă prin omiterea termenului de depunere a cererilor de sprijin financiar și imposibilitatea primirii subvențiilor pentru plantațiile multianuale noi înființate și instalarea sistemului de irigare prin aspersiune, ceea ce constituie o bănuială rezonabilă că factorii de decizie ai Primăriei or. Sîngera mun. Chișinău au comis neglijența în serviciu, acțiuni ce întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(l) din Codul penal. Concomitent, pentru confirmarea alegațiilor, la materialele urmăririi penale a fost anexată scrisoarea de răspuns expediată în adresa SRL ”Exardiv Corn” și SRL ”Radfruct” de către Primăria or. Sîngera mun. Chișinău, prin care aceștia sunt informați despre imposibilitatea coordonării actului de înființare a plantațiilor multianuale, fiind invocate mai multe încălcări constatate în cadrul verificărilor efectuate de către specialistul în reglementarea regimului funciar și cadastru al primăriei. Din perspectiva analizei juridice a situației enunțate rezultă într-un mod rezonabil pentru orice jurist că acest caz reprezenta obiect al unor raporturi administrative între părțile vizate, care urmau a fi soluționate pe calea contenciosului administrativ în instanța de judecată. Chiar și din accepțiune generală se deduce evident că plângerea depusă la Centrul Național Anticorupție de către reprezentanții SRL ”Exardiv Com” și SRL ”Radfruct” este, de fapt, expresia unui dezacord cu actul emis de autoritatea publică locală, iar examinarea acesteia se reglementează în altă ordine juridică decât cea penală. Respectiv, este inexplicabil și total necorespunzător că procurorul Vitalie Galeru, după ce i-a fost atribuit acest caz, a agreat opinia incorectă și tendențioasă a organului de urmărire penală și nu a întreprins măsurile necesare pentru înlăturarea erorilor de drept comise la etapa prealabilă a cercetărilor pe acest caz. Mai mult de atât, este inacceptabilă poziția procurorului Vitalie Galeru în raport cu desfășurarea urmăririi penale vizate, odată ce la examinarea prezentei proceduri disciplinare s-a stabilit că atât acesta, cât și organul de urmărire penală cunoșteau despre existența litigiului de contencios administrativ între autoritatea publică locală și agenții economici vizați pe rolul instanței de judecată. ... Astfel, conform sesizării,

infracțiunea de neglijență în serviciu (art.329 din Codul penal) este dependentă de existența prealabilă a unui serviciu, în care persoana publică își desfășoară activitatea și în competențele căreia intră săvârșirea unor fapte de natura celor care ocazionalizează neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu împotriva intereselor publice ori private. ... În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Vitalie Galeru cu referire la rolul său privind pornirea și derularea urmăririi penale în această speță, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege. ... Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că modul în care a acționat procurorul Vitalie Galeru în contextul pornirii urmăririi penale și desfășurării acțiunilor procesual-penale excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare. Astfel, unica explicație care se înscrie în analiza acestei situații arată că procurorul Vitalie Galeru și-a îndeplinit defectuos obligațiile de serviciu, a acționat necorespunzător în raport cu atribuțiile funcționale, deoarece chiar din materialele pe care s-a bazat ordonanța de pornire a urmăririi penale era deja clar că, în speță, este vorba de un raport juridic de natura contenciosului administrativ, care trebuia soluționat în altă ordine decât cea penală... În primul rând, procurorul Vitalie Galeru era obligat să cunoască aspectele ce diferențiau natura de drept și ordinea juridică în care urma să fie examinat conflictul între agenții economici și Primăria or. Sîngera, iar pe caz nu au fost atestate particularități care să acorde acestei spețe un grad sporit de dificultate în calificare. Iar în al doilea rând, procurorul Vitalie Galeru a aplicat necorespunzător prevederile art.6 pct.43) din Codul de procedură penală. Evident că unui observator obiectiv i se poate crea percepția că pârghiile legale pot genera o presiune exagerată celor care vin să dea explicații în fața organelor statului, situație pe care procurorul Vitalie Galeru a admis-o în mod necorespunzător și nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura derularea examinărilor doar în ordinea prevăzută de lege... În pofida reglementărilor, procurorul Vitalie Galeru nu a întreprins măsurile necesare pentru a clarifica relevanța calificării cazului examinat în ordine penală, nu a orientat organul de urmărire penală spre o investigație corectă, dar într-un mod tendențios a acceptat derularea urmăririi penale într-o speță care, previzibil, urma a fi supusă controlului judiciar în ordinea contenciosului administrativ. Atitudinea viciată a procurorului Vitalie Galeru a generat, în consecință, utilizarea neîntemeiată a resurselor statului, dat fiind faptul că urmărirea penală a durat în total 1 (unu) an și 4 (patru) luni de zile, răstimp în care s-au efectuat acțiuni de urmărire penală, cu tot instrumentarul juridic aferent, deși acestea nu erau necesare, iar o analiză

atentă a circumstanțelor încă de la etapa inițială ar fi evitat acest consum zadarnic de eforturi. Modul în care a acționat procurorul Vitalie Galeru a fost inconsistent și irelevant, conflictul juridic existent se examina și a fost soluționat pe rolul instanței de judecată, finalizându-se cu pronunțarea la 27.12.2017 a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, acțiunea SRL "Extradiv Corn" împotriva Primăriei or. Sîngera pe acest litigiu. Cu toate acestea, în cadrul urmăririi penale cet. V. Cozma a fost recunoscut bănuit, iar apoi i s-a înaintat și acuzarea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Mai mult de atât, ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă în lipsa probelor concludente și suficiente, nefiind analizată latura obiectivă, în lipsa obiectului asupra căruia s-ar fi atentat și a laturii subiective, cu o simplă enumerare a circumstanțelor cazului expuse în ordonanța de pornire a urmăririi penale. Prin ordonanța din 27.04.2018 cauza penală de referință a fost transmisă în conducerea procurorului Ina Frunză-Bargan, care a dispus, la data de 25.05.2018, scoaterea de sub urmărire penală a cet. V. Cozma, pe motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii. În aceeași ordine de idei, a îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, se înscrie și modul în care a acționat procurorul Vitalie Galeru în cadrul conducerii urmăririi penale pe o altă cauza penală și anume - cauza penală nr. 2018970167. Sub aspectul situației de fapt, acest dosar a fost pornit la data de 19.02.2018, în baza art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal. Consiliul Superior al Procurorilor reține că în acest caz acțiunile procurorului Vitalie Galeru sunt în afara oricărei logici juridice, având în vedere că pe situația în speță Curtea Supremă de Justiție încă la data de 27.12.2017 își expuse opinia, fiind adoptată hotărârea în care au fost formulate concluzii asupra litigiului de referință (urmărirea penală a fost pornită peste aproape două luni de zile, la data de 19.02.2018). Respectiv, la toate argumentele prezentate supra cu privire la esența litigiului existent între agenții economici și primăria or. Sîngera se adaugă și faptul că la data pornirii urmăririi penale deja exista și decizia instanței de judecată, care excludea fără îndoială posibilitatea intervenirii statului în ordine penală asupra unui caz soluționat din perspectivă juridică și care avea deja caracter de lucru judecat. Este, astfel, evidentă netemeinicia pornirii urmăririi penale, nefiind plauzibil modul în care procurorul Vitalie Galeru a făcut abstracție de existența deciziei instanței de judecată și a admis să se constituie artificial un raport juridic de natură procesual-penală acolo unde legea prevede un alt context de reglementare, care, de fapt, s-a și realizat prin soluția judiciară pronunțată. Mai mult de atât, în cadrul acestei cauze penale a fost recunoscut bănuit cet. S. Mititelu, deși de facto procurorul Vitalie Galeru avea cunoștință de caz și a avut bănuieli cu privire la acesta încă în contextul

derulării urmăririi penale pe dosarul precedent (nr.2017970054), atunci când a înaintat demersul pentru autorizarea percheziției la domiciliul acestei persoane. Rezultă că lui S.Mititelu neargumentat nu i-a fost înaintat nici un statut procesual pe dosarul nr.2017970054, deși organul de urmărire penală și procurorul responsabil de caz aveau bănuieli în privința acestuia, fiind încălcate prevederile art.63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală. Erorile procedurale aferente acestui caz au continuat, astfel încât cet.S.Mititelu a fost recunoscut în calitate de bănuț, dar în altă cauză penală, deși era vorba, în esență, de aceeași speță, fiind utilizate impropriu și denaturat procedeele legale de desfășurare a urmăririi penale. Calitatea și caracterul eficient al urmăririi penale au avut un nivel redus, deoarece întreaga pretinsă investigație s-a rezumat la anexarea, în copie, a documentelor acumulate în cadrul cauzei penale precedente (nr.2017970054), iar alte acțiuni procesuale nu s-au efectuat. Astfel, putem concluziona că, în esență, dosarul penal nr.2018970167 era o copie xerox a dosarului penal nr.2017970054, or, este inadmisibil în condițiile expuse, ca procurorul să procedeze într-un asemenea mod total necorespunzător. Pe cale de consecință, și în acest dosar penal, după ce a fost transmis în conducerea altui procuror, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuțului și clasarea procesului penal, fapt care confirmă că procurorul Vitalie Galeru și-a îndeplinit inadecvat atribuțiile de serviciu, ce îi reveneau conform legii. ... În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că faptele procurorului Vitalie Galeru, așa cum au fost expuse supra, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pentru abaterea disciplinară de referință, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație împrejurările particulare descrise, gravitatea inacceptabilă a conduitei procurorului Vitalie Galeru în contextul conducerii urmăririi penale pe dosarele vizate astfel după cum a fost reținută în sarcina sa, precum și urmările produse. Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor stabilește că pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, abatere prevăzută de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, proporțional cu gradul prejudiciabil al celor săvârșite, se impune aplicarea față de procurorul Vitalie Galeru a sancțiunii disciplinare - muștrare, prevăzută de art.39 alin.(l) lit.b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

...informațiile privind faptele ce au constituit obiect al investigațiilor pe dosarele penale, precum și conținutul documentelor găsite fără supraveghere, care s-au aflat în gestiunea procurorului Vitalie Galeru și au fost lăsate de către acesta în biroul în care a activat în Procuratura Anticorupție: - 1. cauza penală nr.2009978169 (în câteva volume), pornită de Procuratură Anticorupție la 21.10.2009, pe faptul dobândirii prin escrocherie a bunurilor altei persoane de

către factorii de decizie ai IM „Fame-SV Construction” SRL, care de la momentul intentării a fost dispusă pentru exercitare procurorului Vitalie Galeru. La cauza penală nr.2009978169 au fost conexe încă 38 de cauze penale, fiind recunoscute și audiate în calitate de parte vătămată și parte civilă zeci de persoane. Începând cu anul 2011, careva acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate, termenul urmăririi penale nu a fost prelungit și la momentul depistării acestui dosar penal, nu era adoptată vreo soluție procesual-penală în ordinea art.292 din Codul de procedură penală. Conform evidențelor electronice și instituționale se deduce că această cauză penală nu este reflectată în actele de bilanț; 2. cauza penală nr.2010036502 (un volum), pornită la 29.06.2010 de organul de urmărire penală al CCCEC, în baza art.190 alin.(5) din Codul penal, în privința factorilor de decizie ai ÎM „Fame-SV Construction” SRL, în care figurează în calitate de parte vătămată cet.Eudochia Demian. Conducerea urmăririi penale în cauza penală respectivă a fost dispusă procurorului în Procuratura Anticorupție, Vitalie Galeru. După cum rezultă din informațiile bazei de date E-management, această cauză penală ar fi fost expediată, pentru examinare, în instanța de judecată la data de 02.07.2010 în privința învinutului Grigore Hanganu. Faptul dat se confirmă și prin fișele statistice depuse și semnate de către procurorul Vitalie Galeru; 3. cauza penală nr.2009038135, în care urmărirea penală a fost pornită la data de 03.09.2009 de Procuratura mun. Chișinău, în baza art.190 alin.(5) din Codul penal, în privința factorilor de decizie ai ÎM „Fame-SV Construction” SRL, în care drept parte vătămată figurează cet.Svetlana Iordachescu. În luna ianuarie 2010 cauza penală nr.2009038135 a fost expediată în adresa Procuraturii Anticorupție pentru examinarea oportunității de conexare a acesteia cu dosarul penal nr.2009978169. Conform raportului întocmit se deduce că nu au fost constatate careva acte procesuale, care să ateste adoptarea vreunei soluții procesuale pe cauza penală nominalizată. 4. cauza penală nr.2014048012, pornită la data de 17.01.2014 de Procuratura mun.Bălți, în baza art.239 alin.(2) lit.a) din Codul penal, pe faptul încălcării regulilor de creditare de către factorii de decizie ai BC „Victoria Bank” SA. La data de 06.02.2014 această cauză penală a fost transmisă în competența Procuraturii Anticorupție și la 14.02.2014 a fost repartizată procurorului Vitalie Galeru pentru efectuarea urmăririi penale. În cadrul verificării în ordine de control ierarhic superior, s-a stabilit că acțiuni de urmărire penală de către procurorul Vitalie Galeru nu au fost efectuate, termenul urmăririi penale nu a fost prelungit, precum și nu există o soluție procesual-penală pe cauză (a se vedea ordonanța din 07.10.2019 adoptată de procurorul șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari privind fixarea termenului de urmărire penală și transmiterea cauzei penale nr.2014048012 în gestiunea altui procuror). 5. cauza penală nr.2015978023, pornită la data de 10.02.2015 de Procuratura

Anticorupție, în baza art.328 alin.(l) din Codul penal, pe faptul preinsei depășiri a atribuțiilor de serviciu comise de către angajații Curții Supreme de Justiție. La data de 15 septembrie 2015 dosarul penal de referință a fost transmis, în exercitare, procurorului Vitalie Galeru, acesta și fiind ultimul act procesual în desfășurarea investigațiilor pe acest caz. Fiind verificată informația ce se conține în baza de date privind evidențele statistice, s-a stabilit că potrivit fișelor depuse, cauza penală nr.2015978023 ar fi fost suspendată la data de 02.04.2018, însă ordonanța de suspendare a urmăririi penale lipsește; 6. cauza penală nr.2010978136, pornită la data de 14.05.2010 de Procuratura Generală, în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) din Codul penal, pe faptul dobândirii prin escrocherie a cotelor părți ale fondatorilor SC "Media Satelit" SRL. La data depistării materialelor în biroul nr.503, piesele dosarului de referință nu erau nici cusute, nici sigilate, nefiind posibilă aprecierea plenitudinii sau ordinii de efectuare a urmăririi penale; 7. dosarele cadastrale nr.8039331.1728 și nr.8039331.1018, a căror aflare la sediul Procuraturii Anticorupție nu era justificată prin documente confirmative. Potrivit informației transmise de la OCT Chișinău, dosarele cadastrale au fost ridicate la data de 27.12.2012 în cadrul cauzei penale nr.2011038080 de către procurorul Vitalie Galeru; 8. materialele petiției nr.369pet/11 din 10.11.2011, în temeiul adresării cet.Arcadii Scripnic, înregistrată în cancelaria Procuraturii mun.Chișinău. Petiția nominalizată a fost identificată în bir.503 al Procuraturii Anticorupție, în care a activat procurorul Vitalie Galeru, fiind fără examinare. Prin scrisoarea nr.11681 din 29.10.2018 petiția de referință a fost expediată Procuraturii mun.Chișinău, motivându-se că se află în Procuratura Anticorupție contrara prevederilor Instrucțiunii privind ținerea lucrărilor de secretariat și arhivă în procuraturile teritoriale și specializate... Analizând actele și lucrările prezentei proceduri disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Vitalie Galeru a încălcat grav prevederile legale, acționând într-un mod iresponsabil și total inacceptabil. Încălcările comise de către procurorul Vitalie Galeru sunt de natură gravă deoarece au desconsiderat cu deosebită insolență prevederile legale, au caracter repetitiv, au determinat un impact semnificativ asupra principiilor de desfășurare a urmăririi penale, au discreditat imaginea instituției Procuraturii și, în ansamblul său denotă faptul că numitul procuror nu corespunde cerințelor înaintate pentru această funcție. ... bazându-se pe probatoriul administrat și examinat în contextul prezentei proceduri disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că faptele descrise în această parte, comise de către procurorul Vitalie Galera constituie încălcare gravă a legii, adică abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, dat fiind faptul că a încălcat serios și nescuzabil prevederile următoarelor acte normative - art.6 alin.(3) lit.a),

c), d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; art.1 alin.(3), art.19 alin.(1), art.20 alin.(1), alin.(2) și alin.(4), art.52 alin.(1) pct.7), art.211 alin.(2), art.254 alin.(1), art.259 din Codul de procedură penală; art.6 alin.(1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; pct.6.1.1, pct.6.1.4, pct.6.1.5, pct.6.1.6 din Codul de etică al procurorilor, adoptat prin Hotărârea Adunării Generale nr.4 din 27 mai 2016. Astfel, drept obiect al acestei abateri disciplinare sunt valorile protejate de lege în contextul stabilirii drepturilor procesuale ale persoanelor și a cerințelor privind desfășurarea urmăririi penale, precum și valorile coordonatelor statutului de procuror - disciplina executorie, respectarea strictă a prevederilor legii, diligența și rolul proactiv la efectuarea investigațiilor procesual-penale, respectarea condițiilor termenului rezonabil și prestigiul profesiei, pe care procurorul Vitalie Galeru le-a desconsiderat într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă. Sub aspectul laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor reține că procurorul Vitalie Galeru, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanța atribuțiilor ce îi reveneau în cadrul exercitării funcției, a lăsat în nelucrare dosarele penale nr.2009978169, nr.2010036502, nr.2009038135, nr.2014048012, nr.2015978023 și nr.2010978136 perioade excesive, generând stagnarea urmăririi penale, a compromis standardele termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale în raport cu dosarele nominalizate, nu a asigurat drepturile persoanelor la un proces echitabil prin examinarea cauzelor într-un termen rezonabil, nu a întreprins pe aceste dosare penale toate măsurile necesare în vederea stabilirii circumstanțelor relevante, a depus în evidențele oficiale fișe statistice ce conțineau informații eronate privind soluționarea dosarelor penale nr.2010036502 și nr.2015978023, nu a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea păstrării conforme a dosarelor penale și materialelor repartizate în gestiunea sa abandonându-le într-o manieră insolentă fără supraveghere, fără soluții procesual-penale fără mișcare procesuală, prin depozitarea lor nescuzabilă, care a dus la excluderea acestora din circuitul procesual și instituțional, a generat riscul afectării integrității și confidențialității lor, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale. În consecință, având în vedere situația de fapt reținută, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că în această cauză disciplinară s-a făcut dovada că conduita ilicită a procurorului Vitalie Galeru în raport cu dosarele penale din gestiune nu este un caz izolat, dar are caracter repetitiv și vicios, fiind încălcate grav normele legale care reglementează termenul rezonabil și plenitudinea urmăririi penale, dreptul persoanei la un proces echitabil, rolul activ al procurorului în cadrul urmăririi penale, modul de păstrare

a confidențialității urmăririi penale, regulile de transmitere a dosarelor penale și a altor materiale din gestiune, dar și prestigiul și autoritatea funcției de procuror, fiind întrunit elementul material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. În aprecierea caracterului imputabil al faptelor disciplinare descrise, menționăm că avându-se în vedere că au fost constatate perioade de 5 ani, de 7 ani și chiar de 8 ani de stagnare a urmăririi penale pe dosarele penale menționate supra, ce fac obiect al acestei proceduri disciplinare, care decurg exclusiv din conduita arbitrară a procurorului Vitalie Galeru, nu pot fi reținute nici un fel de justificări obiective și rezonabile, iar recunoașterea vinovăției de către acesta nu este în măsură să atenueze responsabilitatea pentru cele comise. Latura subiectivă, constatată în prezentul caz disciplinar, se deduce din modul în care numitul procuror și-a gestionat activitatea sa și din manifestarea cinică față de aplicarea prevederilor legale, care arată că dânsul, în virtutea funcției deținute, a prevăzut rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Faptele disciplinare, astfel după cum au fost descrise, perpetuate într-o practică vicioasă au generat consecințe grave, prin încălcarea drepturilor procesuale ale părților din dosarele în speță, creându-se premisele încălcării cerinței derulării procedurilor penale într- un termen rezonabil în sensul art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încălcarea principiilor efectuării urmăririi penale, regulilor asigurării confidențialității urmăririi penale, cerințelor păstrării dosarelor penale și materialelor, care au dus la abandonarea dosarelor penale, distorsionarea informațiilor din evidențele statistice oficiale privind derularea la nivel național a urmăririlor penale, precum și prin afectarea prestigiului profesiei și încrederii publicului în probitatea funcției de procuror. La individualizarea sancțiunii, Consiliul Superior al Procurorilor ia în considerație circumstanțele, gradul prejudiciabil, precum și consecințele abaterii disciplinare săvârșite de către procurorul Vitalie Galeru. În acest sens, Consiliul Superior al Procurorilor menționează faptul că a fost atestat caracterul repetitiv, transformat într-o conduită procesuală vicioasă, al faptelor disciplinare care se constituie sub forma abaterii disciplinare examinate, dar și perioadele excesive de timp (între 5-8 ani), în care din vina procurorului Vitalie Galeru urmărirea penală a stagnat fără justificare pe mai multe dosare penale din gestiunea acestuia. De asemenea, trebuie avută în vedere și împrejurarea că procurorul Vitalie Galeru a manipulat, prin depunerea fișelor statistice pe care le-a semnat, informațiile din evidențele statistice oficiale, creând aparențe de legalitate a activității sale, ceea ce este extrem de grav, deoarece onestitatea, bună-credința și responsabilitatea personală

a fiecărui procuror sunt elementele ce susțin statutul profesional al acestora și conferă substanță rolului Procuraturii în societate. ... Ținând cont de toate aceste circumstanțe, de gravitatea încălcării de lege astfel cum a fost reținută în sarcina procurorului Vitalie Galeru, vinovăția acestuia, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că atitudinea cinică și dezinteresul față de scopul legii procesul-penale, cu care numitul procuror a săvârșit abaterea disciplinară, generează concluzia că se impune aplicarea în privința lui a sancțiunii disciplinare prevăzute de art.39 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - eliberare din funcția de procuror. Totodată, ținând cont de faptul că în prezenta procedură disciplinară procurorul Vitalie Galeru este vinovat de săvârșirea a două abateri disciplinare, aplicându-se sancțiune pentru fiecare abatere disciplinară în parte, se stabilește definitiv sancțiunea pentru concurs de abateri disciplinare prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă - eliberare din funcția de procuror... ”.

Avînd la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru respingerea acțiunii din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod administrativ, *dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală.*

După cum rezultă din prevederile art. 225 alin. (1) Cod administrativ, *instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.*

În corespundere cu prevederile art. 225 alin. (2) Cod administrativ, *verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz*

autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Conform prevederilor art.125¹ din Constituția R.Moldova, (1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. (2) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă. (3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

Potrivit art.70 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, Consiliul Superior al Procurorilor examinează contestațiile împotriva hotărârilor luate de colegiile sale.

În conformitate cu art.77 alin.(6) și (7) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, Hotărârile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.

Conform art.82 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor funcționează: a) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor; b) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor; c) Colegiul de disciplină și etică.

Art.89 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, prevede competențele Colegiului de disciplină și etică și anume are următoarele atribuții: a) examinează cauzele disciplinare inițiate împotriva procurorilor, primite de la Inspekția procurorilor, și aplică, după caz, sancțiuni disciplinare; b) adoptă recomandări privind prevenirea abaterilor disciplinare în cadrul Procuraturii și respectarea eticii procurorilor.

Potrivit art. 85 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, hotărârile colegiilor se emit în scris, sînt motivate, se semnează de către toți membrii colegiului prezenți la ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii lor, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile privind evaluarea procurorilor nu se publică, însă rezultatele evaluării sînt date publicității. Hotărârile sînt semnate olograf sau,

după caz, prin aplicarea semnăturii electronice. (2) Hotărârile colegiilor se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor aleși ai colegiului, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede o altă modalitate de adoptare a hotărârilor. (3) Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.

În conformitate cu art.86 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegii se examinează în cel mult o lună de la data înregistrării acestora la Consiliul Superior al Procurorilor. În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: a) menținerea hotărârii contestate; b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

Reieșind din normele legale menționate supra în coraport cu materialele cauzei, cât și explicațiile date de participanții la proces, Completul de judecată constată că, la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru”, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar de vot, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și cu prevederile normative care se circumscriu procedurii disciplinare în privința procurorilor privind examinarea contestațiilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate, precum și a realizării procedurii de vot.

Argumentele reclamantului cu privire la faptul că, procedurile disciplinare au fost pornite cu încălcarea normelor legale și anume că, procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale nu avea competența de a sesiza Inspekția Procurorilor este neîntemeiat. Or, art.124 din Constituția R.Moldova, explică că, *(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților se intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege. (2) Atribuțiile Procuraturii sunt exercitate de procurori. (3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.*

La fel este de reținut și constatările Curții Constituționale în decizia nr.30 din 29.03.2018, în care s-a menționat [... *Curtea constată că textul articolului 124 din*

Constituție nu conține prevederi exprese cu privire la independența procesuală a procurorului sau cu privire la posibilitatea exercitării controlului ierarhic de către procurorii ierarhic superiori. Norma constituțională indică, în această privință, că “[c]ompetențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege”. Astfel, Curtea observă că art.3 alin.(4), intitulat “Principiile de organizare și de activitate ale Procuraturii și procurorului”, din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură conține prevederi exprese referitoare la independența procesuală a procurorului. Acest articol stabilește faptul că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează....].

Potrivit art.3 alin.(4), (5) și (6) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale. Procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică al procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

În conformitate cu prevederile art.29 al Codului administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conform prevederilor art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte

normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art.53 alin.(1), (2) din Codul administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative, iar art.57 alin.(1) al aceluiași act normativ, stabilește că, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

În conformitate cu art.12 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, Procurorul General și adjuncții acestuia, conform competențelor stabilite, sînt conducători ai Procuraturii. Șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale organizează și coordonează activitatea subdiviziunilor pe care le conduc conform competențelor stabilite. Procurorul-șef al procuraturii specializate sau al celei teritoriale organizează și coordonează activitatea procuraturii pe care o conduce. Regulile detaliate cu privire la ierarhia administrativă în cadrul Procuraturii sînt stabilite de Regulamentul Procuraturii.

Potrivit art.43 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5); d) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate; e) Ministerul Justiției, la notificarea Agentului guvernamental, în cazul în care se solicită constatarea abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit.e¹) cu privire la acțiunile sau inacțiunile procurorului care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art.2007 alin.(1) lit.c) din Codul civil al Republicii Moldova nr.1107/2002.

Prevederi similare privind subiecții depunerii sesizării, prevede și Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin ordinul Procurorului General - interimar nr.19/35 din 29 iulie 2016 și Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016.

Potrivit pct.2.1 și pct.2.2 al Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-240/16 din 29.09.2016, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii

Consiliului Superior al Procurorilor; d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; e) Procurorul General; f) *procurorii-șefi*; g) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate. Subiecții prevăzuți la pct.2.1 pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau din alte surse de informare.

Astfel, reieșind din normele legale menționate supra, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că, în mod legal, la data de 31 decembrie 2019, *Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian*, a înaintat către Consiliul Superior al Procurorilor sesizările cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorul Vitalie Galeru, în cadrul cauzelor penale nr.2017970054 și nr.2018970167.

În acest sens Completul de judecată reține că, potrivit tit-lui I, cap. III pct.5 al Regulamentului Procuraturii, aprobat de Procurorul General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, *în limitele atribuțiilor stabilite de Procurorul General, șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale organizează și coordonează activitatea subdiviziunilor pe care le conduc conform competențelor stabilite, emit documente de dispoziție și organizatorice, care reglementează chestiunile ce vizează organizarea și activitatea subdiviziunii pe care o conduc.*

Pct.11 al cap. III, titlul I al Regulamentului menționat supra, *procurorii, funcționarii publici, precum și funcționarii publici cu statut special, specialiștii și personalul tehnic din cadrul subdiviziunilor Procuraturii Generale se subordonează ierarhic conducătorului subdiviziunii respective care organizează, coordonează, controlează și răspunde de activitatea acestora.*

Pct.3 al cap. I, titlul II al Regulamentului menționat supra, *Direcțiile și secțiile din cadrul Procuraturii Generale sunt organizate ierarhic. Personalul din cadrul acestora este subordonat procurorului-șef al direcției sau secției. Procurorul-șef secție este subordonat procurorului-șef direcție din care face parte sau, după caz, direct Procurorului General.*

Potrivit titlului II, capitolul V secțiunea 1 lit.a) al Regulamentului menționat supra, *în cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică funcționează - Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale.*

Conform titlului II, capitolul V secțiunea 2 pct.3) al Regulamentului menționat supra, *Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică are următoarele atribuții: a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea personalului din cadrul Direcției, luînd sau, după caz, propunînd Procurorului General și/sau Adjuncților Procurorului General măsurile care se*

impun pentru desfășurarea corespunzătoare a acesteia; b) repartizează spre soluționare, analiză, verificare cauzele penale, adresările înregistrate în Direcție direct procurorilor sau, după caz, prin procurorii-șefi ai secțiilor. Cauzele penale, adresările și celelalte lucrări sunt repartizate procurorilor pe baza următoarelor criterii obiective: specializarea, aptitudinile, experiența, numărul de cauze, adresări și gradul lor de complexitate, specificul fiecărui caz în parte, cazurile de incompatibilitate și conflict de interese, în măsura în care sunt cunoscute, precum și alte circumstanțe; c) stabilește atribuțiile administrative și procesuale delegate procurorilor-șefi ai secțiilor din cadrul Direcției; d) analizează legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate sau propuse de procurorii secțiilor; e) organizează participarea procurorilor la judecarea adresărilor, cauzelor penale în instanțele de judecată în legătură cu activitatea secțiilor; f) analizează cazurile de aplicare neuniformă a legislației penale și procesual-penale în practica procurorilor și a instanțelor de judecată, intervine în vederea unificării practicii precum și informează Procurorul General în vederea declarării, după caz, a recursului în interesul legii; g) coordonează întocmirea analizei activității de urmărire penală desfășurate de procuratură pe domeniile de activitate a secțiilor; h) analizează adresările parvenite în legătură cu activitatea de urmărire penală și propune măsuri de soluționare a lor sau le soluționează, în condițiile legii; i) elaborează semestrial programul de activitate al Direcției, asigură și urmărește realizarea integrală a obiectivelor și a activităților/acțiunilor în termenele stabilite; j) exercită alte atribuții prevăzute de lege și regulamente sau dispuse de conducerea Procuraturii Generale.

Pct.4 al aceluiași titlu și capitol din Regulamentului Procuraturii, aprobat de Procurorul General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, Procurorul-șef secție din cadrul Direcției are următoarele atribuții: a) organizează, conduce, controlează și răspunde de îndeplinirea atribuțiilor administrative și procesuale repartizate secției ce o conduce și cele delegate de procurorul-șef Direcție; b) soluționează, analizează, verifică cauzele penale, adresările, alte lucrări înregistrate, repartizate de procurorul-șef Direcție și de conducerea Procuraturii Generale; c) repartizează spre soluționare, analiză, verificare cauzele penale, adresările, alte lucrări înregistrate în secție personalului și verifică executarea lor conformă și în termen; d) procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul urmăririi penale exercită atribuțiile procurorului-șef Direcție în absența acestuia, iar în absența primului, atribuțiile sunt exercitate de către un alt procuror-șef secție din cadrul Direcției, în temeiul ordinului Procurorului General; e) exercită alte atribuții prevăzute de lege și regulamente sau dispuse de procurorul-șef Direcție, ori de conducerea Procuraturii Generale.

Conform titlului II, capitolul V secțiunea 3 pct.2) al Regulamentului menționat supra, *Procurorii din cadrul subdiviziunii (Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale) au următoarele atribuții:* a) analizează plîngerile formulate împotriva măsurilor dispuse și a actelor de urmărire penală efectuate de procurorii-șefi direcții și secții, precum și plîngerile formulate împotriva măsurilor dispuse și a actelor de urmărire penală efectuate de procurorii-șefi ai procuraturilor specializate ori a soluțiilor dispuse de către aceștia, supuse controlului ierarhic de către Procurorul General, și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; b) analizează conflictele de competență apărute între procurori și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; c) analizează cererile de trimitere a unei cauze penale de la o procuratură la alta egală în grad (de același nivel) și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; d) analizează cererile privind abținerea și recuzarea procurorilor-șefi, aflate în competența Procurorului General, și propun măsuri de soluționare, potrivit legii; **e) efectuează activități de coordonare și control la procuraturi și propun măsuri de înlăturare a deficiențelor constatate, inclusiv sesizarea Inspecției procurorilor;** f) centralizează și analizează datele și informațiile rezultate în urma acțiunilor de coordonare și control; g) acumulează informații și analizează starea de fapt a activității de exercitare și conducere a urmăririi penale, efectuată de subdiviziunile teritoriale și specializate ale organelor de urmărire penală, procuraturile teritoriale și specializate; h) contribuie la unificarea practicii penale, la aplicarea corectă și uniformă a legislației procesual-penale și penale; i) pune în sarcina procurorilor teritoriali și specializați studierea și generalizarea problemelor ce țin de practica urmăririi penale, elaborarea măsurilor în vederea lichidării lacunelor și deficiențelor, precum și perfecționarea procesului de exercitare și conducere a urmăririi penale ;j) elaborează lucrări de analiză vizînd aspecte de ordin tehnic, tactic și metodologic privind folosirea de către procurori a mijloacelor criminalistice; k) asigură difuzarea către procuraturi, în scopul documentării, a lucrărilor elaborate pe plan intern și în străinătate cu privire la metodele și mijloacele tehnice, a regulilor și procedeele tactice criminalistice necesare descoperirii, cercetării și prevenirii diferitelor categorii de infracțiuni; l) inițiază sau, după caz, sesizează autoritatea competentă cu privire la inițierea procedurii disciplinare pentru încălcările de lege, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor în cadrul procedurilor penale de către ofițerii de urmărire penală, lucrătorii organelor de constatare, lucrătorii organelor care exercită activitatea specială de investigații, precum și de către alte persoane; m) îndeplinesc alte atribuții prevăzute de legi și regulamente sau stabilite prin dispoziția procurorului ierarhic superior.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, prin prisma cadrului legal relatat, Completul judiciar constată că, Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale are competențe privind sesizarea Inspecției Procurorilor cu privire la abaterile disciplinare comise de procurorul Vitalie Galeru care activa în Procuratura Anticorupție, or potrivit normelor legale este în drept să sesizeze Inspecția Procurorilor - orice persoană interesată; membrii Consiliului Superior al Procurorilor; membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; Procurorul General; procurorii-șefi; Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate și procurorii din cadrul secției unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale.

Ce ține de alt argument invocat că, Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian a înaintat sesizarea la solicitarea Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, prin dispoziția Procurorului General, Alexandr Stoianoglo nr.75/33 din 09 decembrie 2019 ”Cu privire la controlul activității Procuraturii Anticorupție ”, s-a dispus: 1) a supune controlului activității Procuraturii Anticorupție pentru perioada 01.01.2016-20.12.2019. 2) Constituirea Grupului de control a) pe segmentul urmăririi penale: Ruslan Popov, [...] Procurorii controlori pe segmentul urmăririi penale: Mircos Adrian - procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale [...] (f.d.12-14, din dosarul disciplinar nr.35-53/13 vol.V).

Prin urmare este neîntemeiat argumentul invocat de reclamant precum că sesizarea înaintată de Procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian s-a făcut la solicitarea Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, or ultimul a dispus numai efectuarea controlului activității Procuraturii Anticorupție și nu nemijlocit a activității procurorului Vitalie Galeru, or reclamantul nu a prezentat careva probe care să confirme contrariul.

Ce ține de argumentul invocat de reclamant precum că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020, ca fiind în fraudă procedurii de adoptare, deoarece sesizările s-au făcut la solicitarea Procurorului General, Alexandr Stoianoglo și că acesta s-a expus în mass-media privitor la vinovăția lui Vitalie Galeru, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, sesizările înaintate au fost înaintate de procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari și de procurorul –șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Mircos Adrian, ci nu de Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, or careva probe în acest sens nu au fost prezentate.

Ce ține de faptul că, Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, a participat la o emisiune televizată prin care s-a expus asupra încălcărilor comise de reclamantul Vitalie Galeru, Completul de judecată reține că, acest fapt a avut loc după emiterea hotărârii contestate și prin urmare nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.49 și 50 Cod administrativ, de a împiedica membrul de drept al Consiliului Superior al Procurorilor, Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, de a participa la examinarea contestației depusă de Inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Natalia Cernous împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru.

Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că actul contestat nu este întocmit și publicat cu respectarea prevederilor legale, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, reclamantul a avut acces la textul integral al Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 3 iulie 2020.

Mai mult este de menționat că, examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29 mai 2020, a avut loc în ședință închisă în conformitate cu prevederile legale. Or, legislația națională acordă posibilitatea examinării cauzelor în ședință închisă, pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori la alte circumstanțe care ar putea prejudicia interesele participanților la proces, ordinea publică sau moralitatea, inclusiv informațiilor care consemnează date cu caracter personal atribuite la secret de stat, secret profesional, secret bancar, secret medical, secret comercial, secret fiscal și altor informații cu accesibilitate limitată sau operațiunilor administrative desfășurate în legătură cu gestionarea dosarelor penale, precum și mijloacelor utilizate în acest sens, informații ce țin de confidențialitatea procesului penal sau alte informații oficiale cu accesibilitate limitată.

Astfel, pe cale de consecință, derivă și necesitatea ca legislația procesuală să asigure protecția datelor cu caracter personal la publicarea hotărârilor, prin urmare Consiliul Superior al Procurorilor a publicat numai partea dispozitivă a hotărârii contestate, or în hotărâre au fost constatate abaterile disciplinare a procurorului Vitalie Galeru ce ține de neîndeplinirea atribuțiilor procesuale în cauzele penale care sunt în exercitarea urmăririi penale, pe care nu există o soluție procesuală finală și prin urmare era necesitatea de a respecta principiul confidențialității urmăririi penale.

Completul de judecată reține că, la momentul emiterii actului contestat nici Legea nr.3/2016 cu privire la procuratură și nici Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor adoptat prin hotărârea nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, nu

reglementa modul de publicare a hotărârilor pe site-ul Consiliului Superior al Procurorilor și nici nu stabilea obligativitatea depersonalizării hotărârilor, prin urmare pîrîtul pentru a nu admite scurgeri de informații cu acces limitat și/sau încălcarea principiului confidențialității, întemeiat a ajuns la concluzia de a nu publica hotărîrea contestată integral, ci numai partea dispozitivă.

Reieșind din cele menționate supra, Completul de judecată reține că, hotărîrea contestată a fost emisă cu respectarea procedurii prevăzute de normele legale, iar careva circumstanțe ce ar confirma că pîrîtul a încălcat procedura de examinare a cauzei nu au fost reținute.

Referitor la fondul cauzei, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor întemeiat a ajuns la concluzia că, Vitalie Galeru, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanța atribuțiilor ce îi reveneau în cadrul exercitării funcției, într-adevăr a lăsat în nelucrare din motive neîntemeiate dosarele penale nr.2009978169, nr.2010036502, nr.2009038135, nr.2014048012, nr.2015978023 și nr.2010978136 perioade excesive, generând stagnarea urmăririi penale. Prin aceste acțiuni ale acestuia s-au compromis standardele termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale în raport cu dosarele nominalizate, nu s-a asigurat drepturile persoanelor la un proces echitabil prin examinarea cauzelor într-un termen rezonabil, nu s-au întreprins pe aceste dosare penale toate măsurile necesare în vederea stabilirii circumstanțelor relevante. Acesta nu a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea păstrării conforme a dosarelor penale și materialelor repartizate în gestiunea sa, abandonându-le într-o manieră insolentă fără supraveghere, fără soluții procesual-penale și fără mișcare procesuală, prin depozitarea lor nescuzabilă, care a dus la excluderea acestora din circuitul procesual și instituțional, a generat riscul afectării integrității și confidențialității lor, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale, or alte probe care să confirme contrariul nu a prezentat reclamantul.

În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor întemeiat a ajuns la concluzia că, conduita procurorului Vitalie Galeru în raport cu dosarele penale sus nominalizate din gestiune nu este un caz izolat, dar are caracter repetitiv și vicios, fiind încălcate grav normele legale care reglementează termenul rezonabil și plenitudinea urmăririi penale, dreptul persoanei la un proces echitabil, rolul activ al procurorului în cadrul urmăririi penale, modul de păstrare a confidențialității urmăririi penale, regulile de transmitere a dosarelor penale și a altor materiale din gestiune, dar și prestigiul și autoritatea funcției de procuror, fiind întrunit elementul material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Reieșind din norma legală menționată supra în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 este motivată în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a probelor acumulate de inspecția procurorilor în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Ce ține de anexarea ordonanțelor în cauzele penale nr.2016421805, nr.2019421761, nr.2019421399, nr.2019421104, nr.2013012197, nr.2015020886, în cazurile în care persistă relații civile, Completul de judecată reține că, pîrîtul întemeiat a ajuns la concluzia că, în cazurile date procurorii corect au clasat dosarele, pe când în speța la Vitalie Galeru, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că, procurorul Vitalie Galeru a admis declanșarea urmăririi penale și a contribuit la efectuarea acțiunilor procesual-penale pe caz, inclusiv acțiuni cu

caracter de ingerință în viața privată a persoanei (perchezițiile petrecute la domiciliile reprezentanților autorității publice locale), în condițiile în care pe situația în speță Curtea Supremă de Justiție încă la data de 27.12.2017 își expuse opinia, fiind adoptată hotărârea în care au fost formulate concluzii asupra litigiului de referință, iar urmărirea penală a fost pornită peste aproape două luni de zile, la data de 19.02.2018.

Astfel, modul în care a acționat procurorul Vitalie Galeru a fost inconsistent și irelevant, conflictul juridic existent se examina și a fost soluționat pe rolul instanței de judecată civile, finalizându-se cu pronunțarea la 27.12.2017 a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, acțiunea SRL ”Extradiv Com” împotriva Primăriei or.Sîngera pe acest litigiu.

Referitor la argumentul invocat de reclamant în acest sens, Completul de judecată reține că, desigur nu poate fi limitat dreptul oricărei persoane, care se consideră lezată în drepturi, să depună plângeri sau sesizări la organele de drept, însă existența pe acest caz a unei investigații prealabile în temeiul art.274 din Codul de procedură penală, era deja cadrul adecvat și suficient ca să se dea răspunsul obiectiv privind ordinea de soluționare a conflictului. Or, tocmai aceasta și este menirea organelor de drept ca după investigațiile preliminare, să facă clarificările juridice de rigoare și să decidă asupra avansării spre urmărirea penală sau explicarea căilor prevăzute de lege pentru restabilirea drepturilor.

Prin urmare misiunea-cheie de concretizare a aspectelor juridice revenea, în această speță, procurorului Vitalie Galeru, care urma să întreprindă măsurile necesare pentru a nu admite declanșarea unei proceduri penale neîntemeiate.

Referitor la argumentul invocat de reclamant că în cadrul cauzelor penale a efectuat acțiuni de urmărire penală, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or la data când a fost identificată situația abandonării de către reclamant a dosarelor în biroul nr.503, nu erau efectuate acțiuni, or art.255 alin.(2) din Codul de procedură penală clar explică că, *ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă, obiectul acțiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia și semnătura celui care a întocmit-o, iar ordonanța nesemnată de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică și se consideră nulă.*

Astfel, orice alt format al ordonanțelor decât cel semnat este doar un proiect și nu poate fi calificat drept act procedural corespunzător.

Prin urmare, concluzia care se impune este că la data depistării situației dosarelor abandonate în biroul nr.503 nu era adoptată o soluție procesual-penală, urmărirea penală având statut de aflare în derulare.

Nu poate fi reținut ca întemeiat nici argumentul reclamantului, că actul administrativ contestat este adoptat cu încălcarea principiului respectării independenței decizionale a procurorului. În acest sens, Completul de judecată reține ca fiind justificată poziția Consiliului Superior al Procurorilor, în care autoritatea publică face trimitere la Avizul nr. 9 (2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele și principiile europene referitoare la procurori, în conformitate cu care independența procurorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul procurorilor, ci o garanție pentru o justiție echitabilă, imparțială și eficientă, care protejează atât interesele publice, cât și cele private ale persoanelor în cauză. Această normă se regăsește și în pct. 6.2.1 a Codului de Etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016.

Prin urmare, efectuarea controlului activității procurorului nu reprezintă încălcarea principiului respectării independenței decizionale a procurorului, dar urmărește scopul îmbunătățirii calității actului de justiție, a eficienței activității Procuraturii, performanței organizatorice a procuraturilor și a procurorilor.

Reieșind din cele menționate supra, Completul de judecată reține că, pîrîtul Consiliul Superior al Procurorilor întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Vitalie Galeru sunt întrunite abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) și e) a Legii cu privire la Procuratură.

Conform art. 29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

În circumstanțele enunțate, Completul de judecată conchide că actul administrativ individual contestat - hotărîrea nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020, prin care față de Vitalie Galeru a fost aplicată sancțiunea disciplinară „eliberarea din funcție”, a fost emis de către Consiliul Superior al Procurorilor în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ. Or, hotărîrea de sancționare disciplinară a fost emisă în privința lui Vitalie Galeru ca urmare a abaterii disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul unei proceduri administrative legale efectuată de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale.

Analizând actele cauzei, argumentele invocate de participanții la proces, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

conchide că, autoritatea publică, la caz - Consiliul Superior al Procurorilor, a adoptat hotărârea nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 ”Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-21/20 din 29.05.2020 în privința procurorului Vitalie Galeru”, cu respectarea normelor legale ce reglementează procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, iar temeiuri de anulare a acesteia nu au fost constatate în cadrul ședințelor de judecată.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Vitalie Galeru către Consiliul Superior al Procurorilor, urmează a fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vitalie Galeru către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru.

Hotărârea este executorie, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Anatolie Minciuna

Judecătorii
Palanciuc

Ecaterina

Veronica Negru

Dosarul nr. 3-92/20
2-20091418-02-3-01082020

28 februarie 2022

OPINIE SEPARATĂ

La data de 31 iulie 2020 reclamantul Vitalie Galeru s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru.

Prin hotărârea Completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2022, s-a respins, ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de Vitalie Galeru către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru.

Conform art. 48 alin. (2) CPC, judecătorul care nu este de acord cu hotărârea majorității semnează hotărârea, dar este în drept să expună în scris opinie separată, care se înmânează președintelui ședinței și se anexează la dosar. Opinia separată nu se anunță și nu se citește în ședința de judecată.

În privința soluției adoptate de instanță, îmi exprim prezenta opinie separată, considerând că, acțiunea reclamantului urma a fi admisă, din următoarele considerente.

Articolul 3 din Codul administrativ stipulează că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 10 din Codul administrativ, stipulează că actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea

sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit articolului 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39 alin.(1) și (2) din Codul administrativ garantează controlul judecătoresc al activității administrative și stipulează că acesta nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Unul dintre principiile procedurii de contencios administrativ, potrivit art. 36 din Codul administrativ, constituie principiul supremației dreptului, care prevede că instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (cauza Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27).

Potrivit art. 220 din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93. O cerere de solicitare a probei depusă în ședința de dezbateri judiciare se respinge printr-o încheiere care se pronunță în aceeași ședință. Încheierea se motivează verbal. Argumentele esențiale ale motivării se consemnează în procesul-verbal al ședinței. Probele obținute cu încălcarea legii nu au forță probantă și nu pot fi puse la baza hotărîrii judecătorești.

De asemenea art. 93 din Codul administrativ stipulează că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 43 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), pct. 2.1 lit. a) și pct. 2.2 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a

sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29 septembrie 2016, și pct. 7.1. lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin ordinul Procurorului General - interimar nr. 19/35 din 29 iulie 2016, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de orice persoană interesată.

Aderent, art. 43 alin. (2) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în redacția la data emiterii actului administrativ), stipulează că subiecții prevăzuți la alin. (1) pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau de alte surse de informare.

Potrivit art. 44 alin. (1), art. 45 alin. (1) din Legea menționată, sesizarea cu privire la fapta procurorului ce poate constitui abatere disciplinară se depune în scris. Procedura de depunere și conținutul sesizării se reglementează prin regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor. Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se depune la secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor. Sesizarea se înregistrează și se transmite la Inspecția procurorilor în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare.

Totodată, conform pct. 5.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin ordinul Procurorului General - interimar nr. 19/35 din 29 iulie 2016, sesizările cu privire la abaterile disciplinare comise de procurori se depun la secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor sau, după caz, se expediază la adresa de e-mail a Consiliului Superior al Procurorilor www.csp@procuratura.md, iar potrivit 5.2, secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor înregistrează sesizarea imediat sau în termen de 1 zile lucrătoare de la data recepționării într-un Registru special.

Procedura disciplinară conform art. 42 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, începe de drept în momentul sesizării și include următoarele etape: a) depunerea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară; b) verificarea sesizării de către Inspecția procurorilor; c) examinarea cauzei disciplinare de către Colegiul de disciplină și etică; d) adoptarea unei hotărâri pe cauza disciplinară.

Conform art. 37 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile: a) legalității; b) respectării independenței decizionale a procurorului; c) echității; d) proporționalității sancțiunii cu abaterea disciplinară comisă; e) transparenței.

Potrivit art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), hotărârile colegiului

se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspecția procurorilor.

Articolul 49 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ) prevede că după finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite una din următoarele decizii motivate: a) de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară; b) de transmitere a materialelor la Colegiul de disciplină și etică, dacă identifică un temei de tragere la răspundere disciplinară.

În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), decizia inspectorului, împreună cu raportul întocmit de acesta în baza verificării și dosarul cauzei disciplinare, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii, se prezintă la Colegiul de disciplină și etică spre examinare și se aduce la cunoștința autorului sesizării în scris sau, la solicitare, în format electronic. Modelul raportului privind rezultatele verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se aprobă de către Consiliul Superior al Procurorilor, la propunerea Colegiului de disciplină și etică. Decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul sesizării la Colegiul de disciplină și etică în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia.

Consiliul Superior al Procurorilor, conform art. 68 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii. Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

În corespundere cu art. 70 alin. (1) lit. f) din Legea menționată mai sus, Consiliul Superior al Procurorilor este competent să examineze contestațiile împotriva hotărârilor luate de colegiile sale.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor conform art. 74 alin. (1) din Legea enunțată, au dreptul: a) să ia cunoștință și să participe la examinarea materialelor prezentate spre examinare Consiliului Superior al Procurorilor; b) să facă demersuri, să expună argumente și să prezinte materiale suplimentare; c) să propună spre examinare în ședința Consiliului probleme ce țin de competența acestuia; d) să participe prin vot la adoptarea de hotărâri și să-și expună, în caz de necesitate, opinia separată; e) să efectueze alte acțiuni în condițiile legii.

După cum rezultă din actele cauzei, prin deciziile inspectorului din cadrul

Inspecției Procurorilor din 05.11.2019, 26.11.2019 și 31.01.2020, au fost transmise spre examinare Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, trei cauze disciplinare intentate în privința faptelor, care ar constitui abateri disciplinare comise de procurorul Galera Vitalie, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Procedurile au fost conexe și examinate într-o procedură unică.

În privința acțiunilor/inacțiunilor reclamantului, s-au indicat următoarele circumstanțe:

1) în biroul unde a activat procurorul Galera Vitalie, au fost depistate două mape, în care se aflau materialele cauzei penale Nr.2009978169, intentată de Procuratura Anticorupție și transmisă pentru exercitarea urmăririi penale de către procurorul respectiv care nu erau cusute. La cauza penală urma a fi conexasă altă cauză penală Nr.2009038135, intentată de Procuratura mun. Chișinău și transmisă în adresa Procuraturii Anticorupție, lucru care nu s-a efectuat de procurorul Galera Vitalie, fiind lăsate aceste chestiuni fără examinare și fără adoptarea unei soluții finale referitoare la caz. În momentul transferării reclamantului de la Procuratura Anticorupție la Procuratura mun. Chișinău, aceste cauze penale nu au fost transmise corespunzător Cancelariei instituției respective, prin act de predare primire, fiind lăsate fără supraveghere, în biroul de serviciu.

2) la data de 03.10.2019, în biroul unde a activat procurorul Galera Vitalie au fost depistate o parte din materialele cauzelor penale Nr. 2010978136, Nr. 2014048012, Nr. 20155978023, care au fost transmise pentru exercitarea urmăririi penale de către procurorul respectiv și două dosare cadastrale în original în privința imobilelor nr. cadastral ***** și nr. cadastral *****, care anterior au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, dar de către procurorul Galera Vitalie, nu au fost întreprinse acțiunile corespunzătoare în condițiile legislației procesuale, pentru a hotărî soarta corpurilor delictive și nu a fost asigurată evidența strictă a acestor cauze penale. Totodată, au fost depistate petițiile cet. ***** și ***** care au fost adresate Procuraturii mun. Chișinău la data de 10.11.2011 și 18.11.2011, dar la care procurorul Galera Vitalie nu a acordat răspunsul necesar, când activa în calitate de procuror în cadrul Procuraturii mun. Chișinău.

3) S-a incriminat procurorului Galera Vitalie, faptul că nu a întreprins măsuri corespunzătoare pentru cercetarea obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzelor penale nr. 2017970054 și nr. 2018970197, aflate în conducerea sa și investigate de către Direcția generală urmărire penală a Centrului Național Anticorupție și prin aprobarea sa, în aceste cazuri s-au efectuat fără necesitate legală, mai multe acțiuni procesuale, iar ulterior aceste cauze penale fiind transmise în conducerea altui procuror, au fost clasate la data de 25.05.2018, iar persoanele vizate au fost scoase de sub urmărire penală.

După cum s-a constatat, în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, reclamantul Galera Vitalie, parțial și-a recunoscut vina (în privința primelor 2 capete de acuzare) și respectiv, prin Hotărârea Colegiului respectiv Nr.3-21/20 din 29.05.2020, s-a decis aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare — avertismentul, pentru abaterile disciplinare constatate.

Ulterior, la data de 03.06.2020, inspectorul Inspecției Procurorilor, a contestat Hotărârea Nr.3-21/20 din 29.05.2020, la Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând casarea prezentei hotărâri și aplicarea unei sancțiuni mai aspre față de procurorul Galera Vitalie, pentru încălcările comise.

Ca urmare a examinării contestației în ședințele din 25.06.2020 și din 03.07.2020, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor Nr. 1-57/2020 din 03.07.2020, s-a dispus admiterea contestației, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-21/20 din 29.05.2020, adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru, fiind recunoscut vinovat pe procurorul Vitalie Galeru de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară – mustrare; comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. e) din Legea Nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror. Fiind stabilit definitiv în privința procurorului Vitalie Galeru pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă, sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror.

Conform art. 36 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu. Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art. 38¹.

Conform art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), constituie abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

Potrivit art. 39 alin. (1) lit. a) din Legea sus enunțată, în funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, sancțiune disciplinară sub formă de avertisment.

Avertismentul conform art. 39 alin. (2) din aceeași Lege, constă în atenționarea, în formă scrisă, a procurorului asupra abaterii disciplinare comise și recomandarea făcută acestuia de a respecta pe viitor dispozițiile legale.

Sanțiunile disciplinare conform art. 41 alin. (1) - (3) din Legea menționată supra, se aplică procurorilor în funcție. Sanțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii. Termenul de acțiune al sanțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării.

Analizând normele legale enunțate care reglementează activitatea Consiliului Superior al Procurorilor, se constată că, organul independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii, dispune de dreptul discreționar la emiterea hotărârilor pe marginea subiectelor examinate.

Libertatea de a alege decizia optimă este generată de norma de drept, de actul normativ pus în aplicare. În procesul de reglementare, prin intermediul dispozițiilor juridice, legislatorul se ciocnește de necesitatea de a lăsa subiecților de drept o anumită libertate în conduita lor. Realizarea acestei conduite libere (împuterniciri oferite de lege), în mare parte, depinde de agentul de aplicare a legii.

În același timp, urmează a se menționa că decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului normativ, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității, echității.

Codul administrativ reglementează aplicarea dreptului discreționar. Or, autoritatea publică posedă o marjă discreționară în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei.

Astfel, art. 137 din Codul administrativ, stabilește că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică

intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Pentru a identifica abaterea disciplinară și a aplica sancțiunea disciplinară, așa cum rezultă din Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor, organul de autoadministrare a sistemului procuraturii, în esență, a stabilit anumite abateri în activitatea reclamantului, însă, gravitatea faptelor, nu este de așa măsură încât să ducă la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de eliberarea din funcția de procuror.

Mai mult, din actele prezentate de autoritatea publică nu se constată faptul că, urmare a acțiunilor/inacțiunilor reclamantului ar fi fost lezate drepturile cărorva persoane sau au fost cauzate prejudicii.

Îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu poate fi probată și imputată procurorului, doar în situația când acesta încalcă anumite obligații de serviciu, care sunt expres prevăzute de norme juridice, or, în caz contrar sancționarea procurorului devine arbitrară, contrară art.1 alin. (3) din Constituție, care instituie principiul că Republica Moldova este un stat de drept, iar Consiliul Superior al Procurorilor va avea posibilitate nelimitată de a interpreta această abatere disciplinară în detrimentul independenței legale a procurorului.

La caz, deși acțiunile reclamantului ar reprezenta o încălcare, totuși, luând în considerație multitudinea circumstanțelor ce caracterizează perioada de activitate a reclamantului, se constată că, sancțiunea disciplinară aplicată – eliberarea din funcția de procuror este prea aspră, în raport cu actele speței, motiv pentru care, consider că, acțiunea reclamantului Vitalie Galeru urma a fi admisă, cu anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-57/2020 din 03 iulie 2020 adoptată în privința procurorului Vitalie Galeru.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Ana Minciuna